

fale derfor det høje Ting at slutte sig dertil. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at Vædringsforlagene til § 7 under Nr. 3 og under Nr. 6 høre sammen, idet det ene forudsætter det andet. Dernæst drøftede vi ved anden Behandling det Spørgsmaal, om Betalingsstedet skulde optages i Paragraffen, men ved nærmere Overvejelse ere vi komne til det Resultat, at naar vi i § 7 kun opstille de Betingelser, som skulle være fuldstgjorte før, at Pantretten overhovedet kan have Gyldighed, er der næppe nogen afgørende Grund til her at medtage en Forfkrift om, at Betalingsstedet skal være anført. Det turde vist ikke være nødvendigt, da Følgen af, at det undlodes, jo kun bliver, at Pengene skulde hentes paa Skyldnerens Bopæl, overensstemmende med den almindelige Regel. Det vil derfor ikke være rigtigt at opstille en Betingelse for Gyldigheden af en Retshandel, som ikke med Nødvendighed følger af selve dennes Indhold. Vi have derfor udeladt Paabudet om, at Betalingsstedet skal være anført, medens i øvrigt det Spørgsmaal, om man vil optage det eller ej, kan afgøres ved Reglementet; der kan man paahyde det, hvis man finder det praktisk, men altsaa ikke saaledes, at Undladelsen afficerer Retshandelens Gyldighed. Af samme Grund have vi heller ikke i Overensstemmelse med, hvad jeg tillod mig at bemærke ved 2den Behandling, optaget Paabudet om, at det skal stges, om Renten er forudbetalt eller ikke. Det kan være en praktisk og hensigtsmæssig Bemærkning, men det er blot ikke en saadan Kendsgering, af hvis Sagtagelse Retshandelens Gyldighed kan og skal gøres afhængig. I Henhold til disse Overvejelser have vi altsaa under Nr. 4 foreslaaet, at en Dmtale af Betalingsstedet som nødvendigt for Retshandelens Gyldighed udgaar. — Vædringsforlaget Nr. 5 er en simpel Rettelse af en Fejtagelse, der var foregaaet ved den tidligere Redaktion, idet Ordet Laan var udgaaet, og det foreslaas altsaa nu optaget.

I § 8 er der dernæst foreslaaet, at Afgangen til at deponere ikke blot skal have, naar vedkommende kan skaffe tilstrækkelige Oplysninger om, at han ikke kender en legitimeret Indehaver af Garantibeviset, eller at denne ikke vil eller kan udlevere ham Garantibeviset, men tillige naar han kan give efter Selstabet's Støn tilstrækkelige Oplysninger om, at Indehaveren ikke har Bopæl eller Forretningslokale i København. Det kan jo tænkes, at Oplagsbeviset er faret den vide Verden rundt, at det befinder sig i England, Skotland, i Norge eller Sverig o. s. v., og at det altsaa vil være overmaade besvær-

ligt at faa fat i vedkommende. Man vil saa ikke paalægge ham den Pligt, at han skal henvende sig der og søge det betalt, men at han simpelt hen, naar vedkommende befinder sig uden for Hovedstaden, ikke der har enten Bopæl, Forretningslokale eller en Fuld-mægtig, som paa hans Vegne er berettiget til at modtage Betaling, skal have Udgang til at deponere. Kreditor vil jo ikke lide noget Tab derved, Pengene ere ham sikrede, medens Oplagsbevisets Gjer har et billigt Krav paa, at han ikke under disse Omstændigheder skal hindres i at kunne disponere over Varen, indtil han faar fat i den paa-gældende Indehaver af Beviset. Vi mene derfor, at det er nødvendigt at tilføje, at Udgang til Deponering ogsaa gives, hvor Indehaveren af Garantibeviset ikke har Bopæl eller Forretningslokale i København. Endvidere have vi foreslaaet en Vædring til § 8, som gør det tydeligt og udelukker enhver Misforstaaelse af, hvad der i ethvert givet Tilfælde skal deponeres. Det er jo lagt med Hensyn til Betalingen i Paragraffens Indledning, at han paa Forsaldsdagen skal betale Kapitalen med de da forsaldne Renter, og hvis det sker efter Forsaldsdagen, skal han betale videre paaløbne Renter og Omkostninger for at kunne disponere over Varen. I de følgende Bestemmelser om Deponeringen ere disse to Ting saa slaaede sammen, idet man har forudsat, at man for at faa Varen til fuld Raadighed skulde deponere det samme i alle Tilfælde, som man skulde betale; altsaa hvis det er paa Forsaldsdagen, skal han deponere Kapitalen med de da paaløbne Renter, og hvis det er efter Forsaldsdagen, skal der komme en Sum til for senere paaløbne Renter og Omkostninger. Men det blev gjort gældende af det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), at der her kunde fremkomme Misforstaaelser og Usikkerheder, at det kunde tænkes, at man forlangte Omkostninger og Renter deponerede i Tilfælde, hvor de ikke skyldtes, og at denne Uklarhed burde fjernes. Det er Udvalget altsaa gaaet ind paa ved det Vædringsforlag, der er stillet under Nr. 8, som ogsaa med Hensyn til Deponeringen bestemt sondrer imellem, om den sker senest Forsaldsdagen eller efter den Tid, og som klart og bestemt opstiller, hvad der i ethvert enkelt Tilfælde skal deponeres, for at han kan faa Raadighed over Varen.

Der er saa endelig endnu et Vædringsforlag, gaaende ud paa at foreslaa indført en ny § 17 i Loven. Det er altsaa den Realitetsændring, som jeg tillod mig at behøve ved 2den Behandling, og som har været Genstand for Overvejelse indenfor